

handler om Politikredsene, har jeg omtalt, og jeg henviser yderligere baade med Hensyn til Retskredsene og med Hensyn til Politikredsene til de i Betænkningen optrykte Tavler, som indeholder en Fortegnelse over de Retskredse og Politikredse, der efter Forslaget vil blive. Ved Ændringsforslag Nr. 32 til § 155 foreslaas det, at naar en Stævning forkyndes ved een Stævningsmand, hvad der efter Loven skal kunne finde Sted, skal denne i paa-trængende Tilfælde kunne tilkalde en anden Stævningsmand eller en anden god Mand som Vidne. Der er indenfor Udvalget fremdraget Eksempler paa, at det kunde have sin Fare, at kun een Stævningsmand mødte, og derfor er man enedes om at gøre denne Tilføjelse.

Ændringsforslaget Nr. 33 til § 735 indeholder i Virkeligheden kun en Tydeliggørelse af det, som laa i Lovforslaget i Forvejen, nemlig at ved Undersøgelsesret og Underret beskikkes Forsvareren af Dommeren. Man mente, det var lidt Tvivl underkastet, hvorvidt Dommeren skulde gøre det, og det er for at udrydde denne Tvivl, at vi har foreslaaet denne Redaktion. Til § 779 er der stillet et Ændringsforslag under Nr. 34, som egentlig foretager en Ændring i Straffelovstilletaget af 1911, hvor der staar, at Børn under 14 Aar under ingen Omstændigheder kan fængsles. Man har ment, ogsaa efter Eksempler, som er fremdragne indenfor Udvalget, at det kunde være praktisk, om Dommeren i visse Tilfælde havde Ret til at underkaste en saadan ung Person Varetægtsarrest. Men det maa selvfølgelig være den rene Undtagelse, kun hvor Omstændighederne og den paagældendes Livsførelse i høj Grad taler derfor.

Jeg kommer saa til et Ændringsforslag, som jeg i og for sig beklager, at det har været nødvendigt at gaa med til, idet det indskrænker Pressens Ret til at bringe Meddelelser fra Retsmøder. Det var ellers noget, som alle frisindede Mennesker var enige om, at det var heldigt, at Pressen havde Ret til at bringe Meddelelser fra Retsmøder, men ved dette Ændringsforslag foreslaar man at vende tilbage til den Regel, som findes i Lovforslaget af 1909, nemlig at offentlig Gengivelse af, hvad der forhandles i Retsmøderne under Efterforskningen, ikke maa finde Sted, uden at Retten har givet særlig Tilladelse dertil. Efterforskningsmøderne er ikke offentlige, og man har da ment fra modsat Side, at saa burde man heller ikke bringe Referater derfra. Dog er

Pressens Stilling noget bedre, end den vilde være blevet, hvis Lovforslaget af 1909 var blevet gennemført i hele dets Udstrækning paa dette Punkt. Det indeholdt nemlig en Bestemmelse om, at offentlig Gengivelse af, hvad der er foregaaet i Retsmøder under Forundersøgelsen, ikke maa finde Sted, medmindre Retten af særlige Grunde ved en Kendelse har givet sit Samtykke dertil, og Overtrædelse deraf skulde straffes med Bøder paa fra 100 til 1,000 Kr. Hvis altsaa Lovforslaget vedtages i den Skikkelse, hvori det nu foreligger, gælder Forbudet kun Meddelelser fra Efterforskningsmøderne. Det er en Imødekommen til Enigheden, som forhaabentlig skal bringe Lovforslaget frelst i Havn. Det har kostet Flertallet nogen Overvindelse at gaa med dertil, men vi har ment, at det under de foreliggende Omstændigheder var forsvareligt.

Det næste Ændringsforslag har ogsaa vakt nogen Strid indenfor Udvalget, men man er dog i alt væsentligt enedes om en Redaktion. Som alle Kompromisser bærer den vedkommende Paragraf i høj Grad Præget af at være blevet til ved Overenskomst. I Lovforslaget er der fastsat en Straf for at bringe „bevidst urigtige“ Meddelelser fra visse Retsmøder. Det er nu foreslaaet forandret til „bevislig urigtige“, idet man mente, det var vanskeligt at bevise, at noget var bevidst urigtigt, og man da ikke vilde have tilstrækkeligt Værn mod eventuelle Misbrug. Det er, som sagt, egentlig hele Udvalget, der foreslaar denne Redaktion.

Ændringsforslag Nr. 38 til § 1031 skyldes et Andragende fra Underretssagførernes Forening i København, som har beklaget sig over, at der ved Inddragelsen under København af forskellige Distrikter, som tidligere ikke hørte under Københavns Jurisdiktion, var blevet berøvet dem en hel Del af det Øpland, de tidligere havde haft, og at de derved var blevet ringere stillet, ligesom de i det hele har ment, at det var urimeligt, at de ikke skulde have Adgang til at møde for de københavnske Retter i første Instans. Udvalget har dog med Undtagelse af 2 Medlemmer — ment at kunne imødekomme dem paa dette Punkt.

Dermed er jeg i det væsentlige færdig med at omtale de Ændringsforslag, der er stillede til Lovforslaget om Rettens Pleje, og skal saa med nogle Ord omtale de Ændringsforslag, der er stillede til de saakaldte Supplementslove, det Sæt af